

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 25 september 2006 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not. nr. DE 66.97.830/02/7.

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, winkelier, geboren te _____ op _____
wonende te _____;
2. _____, bediende, geboren te _____ op _____
wonende te _____

Verdacht van :

te _____)

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A. bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-4°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening door het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd zoals bepaald in artikel 99 § 1,4° en het voorlaatste lid.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. op niet nader te bepalen data in de periode vanaf 1 november 2002 tot en met 15 november 2002 (stuk 7)

het wijzigen van het bodemreliëf door het uitdiepen van een vijver en openspreiden van het slib rond de vijver in recreatiegebied en natuurgebied

2. vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode vanaf 1 november 2002 tot en met 15 november 2002 (uitvoeren wederrechtelijke werken), tot en met de dag der dagvaarding (9 aug. 2005)

de in sub A1 omschreven wederrechtelijke toestand in stand gehouden te hebben

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald natuurgebied volgens het gewestplan d.d. 30 mei 1978 (stuk 2 en 57).

B. Bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. op niet nader te bepalen data in de periode vanaf 1 november 2002 tot en met 15 november 2002 (stuk 7)

het aanbrengen van een oeverversterking in functie van een toekomstig terras aansluitend bij het clublokaal

2. vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode vanaf 1 november 2002 tot en met 15 november 2002 (uitvoeren wederrechtelijke werken), tot en met de dag der dagvaarding

de in sub B1 omschreven wederrechtelijke toestand in stand gehouden te hebben

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald natuurgebied volgens het gewestplan d.d. 30 mei 1978 (stuk 2 en 57).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

- perceel
- perceel
- perceel

aard en oppervlakte:

- perceel vijver 2 ha 15 a

1.2

Bij arrest nr. van 19 januari 2005 van het arbitragehof werd als volgt beslist:

"1. vernietigt in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden "voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg (...)"

Deze vernietiging heeft tot gevolg dat thans *de strafsanctie niet meer geldt* voor de instandhouding van stedenbouwmisdrijven, voor zover het voorwerp van het misdrijf niet in een *ruimtelijk kwetsbaar gebied* gelegen is, gezien het derde lid van artikel 146 DORO thans luidt: *"De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden."*

Gezien de feiten werden gepleegd in natuurgebied (gewestplan dd. 30 mei 1978), wat uitdrukkelijk voorzien is in artikel 146 DORO als ruimtelijk kwetsbaar gebied, blijft de strafsanctie in huidig geval wel degelijk gelden voor de instandhouding (tenlastelegging B.1-2).

2. Straftoemeting

2.1

De feiten die voorwerp zijn van de tenlasteleggingen A.1-2 en B.1-2 zijn de uitvoering van één ongeoorloofd besluit, gezien zij zodanig in verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven slechts één straf te worden uitgesproken.

2.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

2.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van

het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. Dit geldt des te meer in ruimtelijk kwetsbaar gebied dat natuurgebied is. In beginsel dient dan ook enige gestrengheid in de bestraffing aan de dag te worden gelegd.

2.4

De *eerste beklaagde* is thans jaar en beschikt over een nagenoeg blanco strafregister. Hij is winkelier volgens het inlichtingenbulletin.

De *tweede beklaagde* is thans jaar. Zij heeft een onberispelijk strafrechtelijk verleden. Zij is bediende volgens het inlichtingenbulletin.

2.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

2.5

Het komt de rechtbank passend en rechtmatig voor aan de beklaagden voor de bewezen geachte feiten omschreven onder de diverse tenlasteleggingen de in het dispositief van dit vonnis bepaalde geldboeten op te leggen. De rechtbank heeft bij het bepalen van het bedrag van de geldboete rekening gehouden met de ernst van de feiten, het verloop van de tijd sedert de feiten en tevens de inspanningen die werden gedaan om tot volledig vrijwillig herstel te laten overgaan.

2.6

De beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele gevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en er mag worden gehoopt dat zij zich niet meer aan dergelijke feiten zullen schuldig maken. Er kan dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden, zoals in het dictum van dit vonnis nader bepaald. Ook bij de bepaling van de hoegrootheid van het uitstel, mag het vrijwillig herstel in ruime mate in rekening worden gebracht.

3. Herstelvordering

3.1

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd bij brief dd. 22 februari 2005 een herstellvordering ingediend. Deze herstellvordering strekt tot het herstel in de oorspronkelijke staat, namelijk het afgraven van de opgetrokken dam en het

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de beklaagden elk tot een **geldboete van 500,00 euro**, vermeerderd met 45 deciemmen (x 5,5), 2750,00 euro bedragend;

GELAST voor de beklaagden telkens gewoon **uitstel** van tenuitvoerlegging voor een termijn van drie jaren voor een gedeelte **groot 400,00 euro** van de opgelegde 500,00 euro;

ZEGT dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde termijn, de lastens de beklaagden opgelegde geldboete van 500,00 euro zal kunnen worden **VERVANGEN** door een gevangenisstraf van 90 dagen en bepaalt het met uitstel opgelegde gedeelte hiervan op 72 dagen;

SPREEKT lastens de beklaagden de verplichting uit om elk **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT de beklaagden elk een vergoeding op van 25,00 euro zoals bedoeld door artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

VEROORDEELT de beklaagden hoofdelijk tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen gerechtskosten, in hun geheel begroot op de som van 182,66 euro.

STELT vast dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp is geworden.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
VIJFENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
griffier.